

Bedkommende og give ham den samme frie Dispositionsret over Fideicommissets Bøndergods, som enhver anden privat Godseier har over sit Gods, uden at man jo risikerer at tilføie de andre interesserede Parter en Uret. At dette imidlertid ikke er skeet med Hensyn til Fideicommisset, derom holder jeg mig forvisset, da den ærede Justitsminister, som jo er dettes Børge, ikke har gjort nogensomhelst Indvending paa dettes Begne, men at det derimod ikke er Tilfældet for Fæstegodssets Bedkommende, det have vi klare og tydelige Beviser for i de mangfoldige Andragender, som Fæstebønderne i Anledning af denne Sag have sendt herind til dette Thing. Man lægge nu iøvrigt hvilken Vægt man vil paa disse Andragender, saa føler jeg mig dog overbevist om, at alle de Mænd, som have sendt dem herind, ingenlunde ville blive tilfredse med, at vi ved Ordningen af denne Sag aldeles ikke tage Hensyn til de Duffer og Begjeringer, de have fremsfort (Hør!); de ville blive dobbelt misfornøiede, efter at have hørt, at den høitæredede Indenrigsminister har udtalt, at der dog er en heel Deel af dette Fæstegods, om hvilket man bestemt kan paapege, at der ved Fideicommissets Creation er taget Hensyn til Fæsternes Lary (Hør!), og efterat have hørt de 2 ærede Rigsdagsmænd udtale sig, som have sluttet sig til Comitæens Majoritet, hvoraf den Eine har erklæret, at han har gjort det, ikke fordi han var overbevist om, at den Indstilling, Majoriteten var kommen til, er retfærdig med Hensyn til Fæsternes, men fordi han har troet, at det var det meest Mulige, som for Diebliffet var at opnaae, og hvoraf den anden ærede Rigsdagsmand har sagt, at han heller ikke var tilfreds med denne Indstilling, men at han dog troede, at det kunde være det Bedste for Fæsternes, at det skete paa denne Maade. Med disse Argumenter kan jeg for mit Bedkommende ikke føle mig tilfreds, og jeg tvivler høilig paa, at, naar det kommer ud i Landet og bliver bekjendt for alle de 1000 Familier, som heri ere interesserede, at de da ogsaa ville føle sig tilfredse dermed. Naar jeg derfor efter bedste Gyne vil understøtte det Forslag, hvorom her er Tale, som er filllet af den ærede Rigsdags-

mand, der udgjør Minoriteten i Udvalget, saa skeer det ikke alene, fordi jeg føler mig forvisset om, at det er i sig selv billigt og retfærdigt, men det er ogsaa, fordi jeg anseer det for aldeles nødvendigt; thi naar man, mine Herrer! vil sammenligne den Indstilling, som Comitæens Majoritet er kommen til i Anledning af dette Lovudkast, med selve det Udcast, som kom herind fra Landstthinget, troer jeg, at det vil være temmelig klart og tydeligt at see, at Hensigten med Landstthingets Udcast egentlig har været den at skaffe de Fideicommissbestodere, som havde Lyft dertil, en beqvem og let Afgang til at kunne forene sig med Fideicommissets Fæstebønder om en frivillig Afløsning, forinden de bleve tvungne til en saadan Afløsning ved den Tvangslow, som Statens Interesse og Grundlovens Bydende fordrer, at der snart skal fremkomme. Men, hvor ganske anderledes har det sig ikke med Majoritetens Indstilling; det synes vel, som om den gaaer ud paa det Samme, men der ligger i den en Hentydning, som jeg for mit Bedkommende anseer for høist farlig, en Hentydning paa, at det rette Tidspunkt til Fæstegodssets Oergang til Selveiendom skulde være, naar Fæstledighed indtraadte (Hør!). Og jeg troer, at det vil være meget betænkeligt og farligt, at ville, saa at sige, indsmugle dette i en Lov som denne, som har og maa have megen Indflydelse paa den store og vigtige Reform, som jeg vilde have anseet det uskæppelig, at Regjeringen med Kraft og Alvor havde taget fat paa at ordne i sin Heelhed, og som jeg føler mig overbevist om, at hverken denne eller nogen anden Regjering kan udsætte i ret lang Tid, uden at paatage sig et Ansvar, hvis Følger ere uberegnelige, thi det maae vi vide, mine Herrer! at det ikke gaaer an i ret lang Tid at lade Danmarks talrige Fæstebondestand svæve i denne piinlige Uvished mellem Haab og Frygt (Hør!) — et Haab, man allerede for 2 Aar siden har vækket hos den vid at forelægge Landbocommissionen et Udcast til en Tvangsløsningslov (Hør!), og en Frygt, som maa blive dobbelt stærk, naar de Udtalelser, vi hørte her iforgaars af den høitæredede Indenrigsminister, komme rundt om-